

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 575/2015
30.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ч., због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 173/15 од 22.06.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године у односу на тачку један изреке пресуде и Вишег суда у Неготину Кж 156/14 од 15.01.2015. године, у седници већа одржаној 30.06.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 173/15 од 22.06.2015. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године у односу на тачку један изреке пресуде и Вишег суда у Неготину Кж 156/14 од 15.01.2015. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном М.Ч. на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку **ОДБИЈА ОПТУЖБУ**

Да је:

- у урачунљивом стању, са директним умишљајем, самовласно прибавио право за које сматра да му припада, на тај начин што је дана 22.03.2010. године ушао у северни део плаца приватног тужиоца Д.М. из П., који се у катастру води на оптуженог и носи к.п. бр. ... К.О. П., уписан у лист непокретности број ..., а напред наведени део плаца од пре 1985. године користили су правни претходници приватног тужиоца, који су 1985. године у споразуму са оптуженим и његовим правним претходницима договорили изградњу бетонског зида, који се протеже правцем исток-запад, и на терену представља међу између плаца оптуженог и плаца приватног тужиоца, и моторном тестером изрезао две врбе дужине око 15 м, све изрезао на трупце и дрва одвезао и складиштио у својој шупи, с тим што је оптужени М.Ч. око цепања и ношења тих дрва ангажовао Л.З. из П., коме је платио за свој рад, а био је свестан свог дела, хтео је његово извршење и био је свестан забрањености свог дела,

- чиме би извршио кривично дело **САМОВЛАШЋЕ** из члана 330. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године, и то тачком један изреке пресуде, окривљени М.Ч. је оглашен кривим да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а истовремено је одређено да уколико окривљени у року од три месеца од правноснажности пресуде не плати новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан казне затвора. Истом тачком изреке пресуде окривљени М.Ч. је обавезан да суду на име паушала исплати износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења, као и да приватном тужиоцу Д.М. у на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 193.710,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. Тачком два изреке пресуде према окривљеном М.Ч. на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена је оптужба да је извршио кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ. Приватни тужилац Д.М. је ради остваривања свог имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж 156/14 од 15.01.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног М.Ч. и његовог браниоца, адвоката М.Т., а пресуда Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године у односу на тачку један изреке је потврђена.

Против осуђујућег дела из тачке један изреке пресуде Основног суда у Неготину и против пресуде Вишег суда у Неготину, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 173/15 од 22.06.2015. године због повреде закона – члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 422. тачка 3) ЗКП, а у вези са чланом 104. став 6. у вези члана 103. тачка 7) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуде Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године у делу изреке под тачком један и пресуду Вишег суда у Неготину Кж 156/14 од 15.01.2015. године, тако што ће донети пресуду којом се оптужба против окривљеног М.Ч. одбија у односу на кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног М.Ч., адвокату М.Т., па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијана другостепена пресуда, којом је потврђена побијана првостепена пресуда у односу на тачку један изреке, донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, с обзиром да је у односу на кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ, за које је окривљени М.Ч. оглашен кривим тачком један изреке побијане првостепене пресуде, у тренутку доношења другостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, из списка предмета произилази да је тачком један изреке пресуде Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године окривљени М.Ч. оглашен кривим да је 22.03.2010. године извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, а за које кривично дело је тим законом прописана новчана казна или казна затвора до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 7) КЗ је прописано да ако у овом закону није другачије одређено, кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, док је одредбом члана 104. став 6. КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени М.Ч., тачком један изреке првостепене побијане пресуде, оглашен кривим да је кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ извршио 22.03.2010. године, то се основано у захтеву Републичког јавног тужиоца наводи да је, у смислу члана 103. тачка 7) и члана 104. став 6. КЗ, протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, за наведено кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења и то дана 22.03.2014. године.

Имајући у виду да је побијана првостепена пресуда донета 06.02.2014. године, те да су окривљени и његов бранилац жалбе у односу на тачку један изреке првостепене пресуде изјавили 19.03.2014. године и 20.03.2014. године, дакле пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за предметно кривично дело из члана 330. став 1. КЗ, то је, по оцени овог суда, другостепени суд, поводом жалби окривљеног и његовог браниоца, а приликом испитивања одлуке о кривичној санкцији у смислу члана 451. став 1. и 2. ЗКП, требало да по службеној дужности испита застарелост кривичног гоњења и преиначи побијану првостепену пресуду у односу на тачку један изреке, на основу члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 422. тачка 3) ЗКП, будући да је у тренутку доношења другостепене пресуде 15.01.2015. године за предметно кривично дело описано у тачки један изреке побијане првостепене пресуде већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду у односу на тачку један изреке потврдио, то је на тај начин, на штету окривљеног

М.Ч. учинио повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 7) и члана 104. став 6. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд отклонио наведену повреду кривичног закона, преиначењем правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 934/10 од 06.02.2014. године у односу на тачку један изреке и Вишег суда у Неготину Кж 156/14 од 15.01.2015. године, тако што је према окривљеном М.Ч. на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ ближе описано у тачки један изреке пресуде Основног суда у Неготину, јер је пре правноснажног окончања кривичног поступка за ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је оптужба према окривљеном М.Ч. одбијена, то је на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.